

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 Mal 091089 22 GŽ

Novi Travnik, 02.06.2022. godine

Kantonalni sudu Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sutkinja Mirjane Grubešić, kao predsjednice vijeća, Suade Kahrić i Stane Imamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JKUP „Čistoća“ d.o.o. Bugojno, ul. Slobode bb, zastupan po punomoćnici E.K.Č., uposlenici kod tužitelja, protiv tuženog E.M. iz B., ul. ..., zastupan po punomoćnici Vildani Mutevelić, advokatu iz Bugojna, radi duga, vrijednost spora 1.293,60 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj na rješenje o troškovima postupka sadržanom u presudi Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 Mal 091089 19 Kom od 21.03.2022. godine i žalbi vještaka Ahmeta Divoš izjavljenoj na rješenje Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 Mal 091089 19 Kom od 22.03.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 02.06.2022. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba tuženog se djelomično uvažava, rješenje o troškovima postupka sadržano u presudi Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 Mal 091089 19 Kom od 21.03.2022. godine, se preinačava, tako da se obavezuje tužitelj da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 727,86 KM, a u preostalom dijelu žalba se odbija kao neosnovana.

Žalba vještaka Ahmeta Divoš se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 Mal 091089 19 Kom od 22.03.2022. godine.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom djelomično se usvaja tužbeni zahtjev i nalaže se tuženom da tužitelju na ime duga za izvršene komunalne usluge (usluge odvoza smeća) isplati iznos od 661,80 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe (prijedloga za izvršenje) tj. od 10.09.2015. godine, pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana.

Rješenje o izvršenju, broj: 46 0 I 091089 19 Kom od 05.07.2019. godine stavlja se van snage u djelu kojim je dozvoljena prinudna naplata iznosa od 631,80 KM.

Rješenje o izvršenju, broj: 46 0 I 091089 19 Kom od 05.07.2019. godine se održava na snazi u dijelu kojim je dozvoljena prinudna naplata iznosa od 661,80 KM.

Tužitelj je dužan tuženom naknaditi troškove ovog postupka u iznos od 239,06 KM sve u roku od 15 dana.

Rješenjem od 22.03.2022. godine odlučeno je:

I Sudskom vještaku zaštite okoliša Ahmetu Divoš iz Zenice na ime naknade za izradu nalaza i mišljenja ima se isplatiti bruto iznos od 400,00 KM, na žiro račun imenovanog, broj: 134-010-07010125-24 kod ASA Banke dd Sarajevo.

II Nalaže se tuženom da u roku od 8/osam/ dana od dana prijema ovoga Rješenja na depozitni račun ovoga Suda, broj: 1011300000295629 otvoren kod Privredne banke d.d. predujmi iznos od 150,00 KM (na ime razlike iznosa koji je uplaćen po nalogu suda i iznosa koji je dosuđen vještaku ovim rješenjem).

Protiv rješenja o troškovima postupka sadržanom u presudi prvostepenog suda tuženi je blagovremeno podnio žalbu, sa prijedlogom ovom sudu da žalbu uvaži i preinači pobijano rješenje na način da usvoji zahtjev za naknadu troškova advokata i troškova vještačenja. U žalbi obrazlaže da je djelomično presudom usvojen zahtjev tuženog pa je tužitelj obavezan tuženoj nadoknaditi troškove postupka u iznosu od 236,06 KM ne odlučujući o troškovima vještačenja (650,00 KM) koje neosnovano u cijelosti padaju na teret tuženog. Nesporna je činjenica da je tuženi djelomično uspio u postupku da je prvostepeni sud morao troškove vještačenja solidarno dosuditi na teret obje stranke a shodno uspjehu u parnici. Nadalje, navodi da se visina naknade troškova i nagrade za obavljeno vještačenje određuje prema Pravilniku o stalnim sudskim vještacima tako da prilikom odmjeravanja visine naknade troškova za obavljeno vještačenje sud može priznati naknadu samo onih troškova koje je vještak i dokazao da ih je imao. Sud je prihvatio i koristio nalaz tokom parničnog postupka a troškove vještačenja predujmio je tuženi u iznosu od 650,00 KM o kojim je podjednako trebalo odlučiti i o ovim troškovima shodno uspjehu stranaka u postupku jer čine sastavni dio istih. Zbog navedenog predlaže ovom sudu da uvaži žalbu tuženog i preinači odluku o troškovima postupka na način da usvoji zahtjev za naknadu troškova koji se odnose na troškove advokata i troškove vještačenja kako je to navedeno u završnom izlaganju.

Protiv prvostepenog rješenja o troškovima vještaka od 22.03.2022. godine žalbu je blagovremeno izjavio vještak Ahmet Divoš. U žalbi navodi da mu je rješenjem priznat iznos od 400,00 KM na ime nagrade za izradu nalaza i mišljenja, a vještak je dostavio troškovnik u bruto iznosu od 800,00 KM i to na ime korištenja osobnog vozila na relaciji Zenica-Bugojno-Zenica, dva puta uviđaj i ročište 100,00 KM, izrada nalaza i mišljenja 50,00 KM, pristup na ročište 50,00 KM i nagrada 600,00 KM. Dalje obrazlaže da je koristio svoje vozilo jer nije bilo javnog prijevoza u potrebno vrijeme, da u jednom smjeru ima od oko 85 km pa je ukupno pređeno 340 km te sa sadašnjom cijenom goriva je znatno veći iznos od bruto 100,00 KM. Nadalje navodi da je tražio i za tri primjerka nalaza i mišljenja sačinjenog na 21 stranici sa kolor fotografijama u bruto od 50,00 KM što je dostavljeno preporučenom pošiljkom, a poznato mu je i da se vještacima u svim sudovima Federacije BiH priznaje 50,00 KM u bruto iznosu na pristup ročištu. Nadalje navodi da je opravdan njegov zahtjev za zasluženu bruto nagradu u iznosu od 600,00 KM jer mu je trebalo najmanje 7 dana za kategorizaciju otpada iz privrednih subjekata i u tih 7 dana kontinuirano pratiti proces razvrstavanja otpada a veći dio je proveo vani na niskim temperaturama pa smatra da je svojim posebnim znanjem, stručnošću i iskustvom mnogostruko više umanjio troškove postupka. Zbog navedenog smatra da je realan iznos koji je potraživao u troškovniku 800,00 KM i predlaže da se troškovnik još jednom razmotri.

Odgovor na žalbe nije dat.

Nakon što je ispitao rješenje o troškovima postupka sadržano u prvostepenoj presudi (stav četvrti izreke) i rješenje o troškovima vještaka u granicama navoda iz žalbi i po službenoj dužnosti u smislu odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Žalba tuženog je djelimično osnovana.

Predmet tužbenog zahtjeva je isplata duga tužitelju od strane tuženog za izvršene komunalne usluge (usluge odvoza smeća) isplati iznos od 1.293,60 KM.

Obzirom da je žalba uložena od strane tuženog samo u odluci o troškovima postupka dok na preostali dio prvostepene presude stranke nisu ulagale žalbu to ovaj sud neće iznositi svoj stav o pravilnosti i zakonitosti presude u dijelu koji se žalbom ne pobija (stav prvi, drugi i treći izreke).

Žalbom tuženog se pobija odluka o troškovima postupka kojom je obavezan tužitelj da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 239,80 KM (stav četvrti izreke).

Dakle, po ocjeni ovoga suda žalba tuženog na odluku o troškovima postupka je djelomično osnovana.

Članom 386. stav 2. i 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH je propisano da ako stranka djelomično uspije u parnici, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka podmiruje svoje troškove postupka ili da jedna stranka nadoknadi drugoj srazmjeran dio troškova.

Odluku o troškovima parničnog postupka prvostepeni sud je donio primjenom odredbi člana 386. stav 2. i člana 396. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, uz obrazloženje da se troškovi tuženog sastoje od troškova na ime sastava odgovora na tužbu po punomoćniku u iznosu od 240,00 KM, pristupa punomoćnika na pripremno ročište održano dana 10.11.2020. godine u iznosu od 240,00 KM, zatim nastavak pripremnog ročišta od 9.12.2020. godine u iznosu od 120,00 KM i pristup punomoćnika na glavnu raspravu od 02.03.2022. godine u iznosu od 240,00 KM, što ukupno iznosi 840,00 KM. Kako je tužitelj na pripremnom ročištu smanjio tužbeni zahtjev za iznos od 925,05 KM pri kojem zahtjevu je ostao do kraja postupka a dosuđen mu je iznos od 661,80 KM, to je tužitelj uspio u sporu sa 71,54 %, a neuspjeh tužitelja predstavlja uspjeh tuženog pa je stoga tuženi u sporu uspio sa 28,46 % te stoga troškovi tuženog prema uspjehu u sporu iznose 239,06 KM, koje troškove je tužitelj dužan naknaditi tuženom, dok troškovi na ime vještačenja u cijelosti padaju na teret tuženog.

Zahtjev za naknadu troškova je sporedni materijalno pravni zahtjev stranke o kome sud, shodno odredbi člana 396. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, odlučuje na osnovu jasno opredijeljenog zahtjeva. Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH je materijalno pravni propis na čiju pravilnu primjenu, shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH drugostepeni sudovi paze po službenoj dužnosti. Ispitujući osnovanost žalbenih navoda i pazeći na pravilnu primjenu Tarife po službenoj dužnosti.

Tuženi osnovano ukazuje da je prvostepeni sud nepravilno odlučio o troškovima postupka. Članom 386. stav 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH je propisano da ako stranka djelomično uspije u parnici, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka podmiruje svoje troškove ili da jedna stranka nadoknadi drugoj razmjeran dio troškova.

Vrijednost spora u tužbi je navedena na iznos od 1.293,60 KM, a tužitelju je dosuđen iznos od 661,80 KM, tako da je uspjeh tužitelja u sporu 51,15%, a tuženog 48,85%.

Tužitelj nije postavio zahtjev za naknadu troškova, dok je tuženog zastupao punomoćnik, advokat i prema postavljenom zahtjevu, pri tome uračunavajući i troškove vještačenja od 650,00 KM koje je platio tuženi ukupni troškovi tuženog su 1.490,00 KM, tako da spram uspjehu u sporu od 48,85% istom pripadaju troškovi od 727,86 KM koje je obavezan tužitelj da nadoknadi tuženom. Ovaj sud je prema uspjehu u sporu stranaka odlučio i o troškovima vještaka iz razloga što je u tuženi u žalbi tražio da se i o ovim troškovima odluči prema uspjehu stranaka u postupku.

Za ovakav stav upućujemo na Odluku Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj AP-2422/07 od 11.11.2009. godine, a ovakvo pravno shvatanje proizilazi i iz Panela za ujednačavanje sudske prakse iz građanske oblasti na kojem su učestvovali predstavnici Suda Bosne i Hercegovine, Vrhovnog suda Federacije BiH, Vrhovnog suda Republike Srpske i Apelacionog suda Brčko Distrikta BiH od 30.01.2014. godine.

Kako se odluka o troškovima postupka u presudi smatra rješenjem na osnovu odredbe člana 175. stav 4. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, to je drugostepeni sud na osnovu odredbe člana 235. stav 3. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, žalbu tuženog usvojio, presudu prvostepenog suda preinačio u dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka.

Nadalje, ovaj sud je odbio kao neosnovanu žalbu vještaka na rješenje od 22.03.2022. godine.

U obrazloženju rješenja prvostepeni sud navodi da je sudski vještak Ahmet Divoš po nalogu suda za vještačenje izradio pismeni nalaz i mišljenje od 28.04.2021. godine uz troškovnik. Uvidom u troškovnik prvostepeni sud je utvrdio da vještak potražuje ukupan iznos od 800,00 KM i to na ime korištenja vozila na relaciji Zenica- Bugojno-Zenica iznos od 100,00 KM, na ime izrade nalaza i mišljenja iznos od 50,00 KM, na ime pristupa na ročište iznos od 50,00 KM i na ime nagrade iznos od 600,00 KM. Pravilno je obrazloženje prvostepenog suda da imajući u vidu iznos koji je tuženi predujmio na ime vještačenja po nalogu suda, kao i podneseni troškovnik vještaka, je našao da je iznos od 400,00 KM odgovarajući i realan iznos nagrade za rad vještaka kao i materijalnih troškova koji su proizašli prilikom izrade nalaza i mišljenja, slijedom čega je primjenom člana 160. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH donio pobijano rješenje.

Suprotno prigovoru iz žalbe, po ocjeni ovoga suda pravilno je prvostepeni sud odlučio kada je za obavljeno vještačenje dosudio naknadu vještaku u iznosu od 400,00 KM. Ovo iz razloga što vještak u troškovniku od 24.04.2021. godine, na ime nagrade za obavljeno vještačenje potražuje iznose od 600,00 KM, a prvostepeni sud prema obimu i složenosti izvršenog vještačenja, nalazi da se radi o složenom vještačenju za koje je

članom 2. stav 1. tačka c) Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad vještaka određena naknada u rasponu od 300,00 KM do 2.000,00 KM, prema kome je vještaku priznat iznos od 400,00 KM, smatrajući da je isti adekvatan težini i složenosti obavljenog vještačenja sa čime je u cijelosti saglasan i ovaj sud. Nadalje, odredbom člana 6. stav 1. navedene Tarife propisano je da vještaku pripada naknada za putne troškove koji obuhvataju naknadu za prijevoz sredstvima javnog prometa. Vještak u troškovniku potražuje na ime troškova za korištenje vlastitog vozila za dva dolaska na relaciji Zenica – Bugojno i obratno potražuje iznos od 100,00 KM i 50,00 KM za materijalne troškove ali isti nije sačinio na pravilan način da bi sud o istom mogao odlučivati jer nije naveo važeće cijene goriva kao i pređene kilometre, niti je priložio dokaze o materijalnim troškovima, shodno odredbi citirane tarife.

Obzirom da stranke nisu ulagale žalbu na stav prvi, drugi i treći izreke prvostepene presude to je ista u tom dijelu postala pravosnažna istekom roka za žalbu.

Predsjednica vijeća
Mirjana Grubešić